

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020 - 5425
Den 10. maj 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1 til L 229, forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om skove, dyrevelfærdsloven, lov om mark- og vejfred og færdselsloven (Adgang til at etablere nationalparker og obligatorisk digital kommunikation m.v.), stillet den 29. april 2021.

Spørgsmål nr. 1 til L 229

” Vil ministeren kommentere henvendelsen af 19/4-21 fra Dyrenes Beskyttelse, Den Danske Dyrælgeforening og Landbrug & Fødevarer om nationalparker, jf. L 229 - bilag 3?”

Svar

Det er hensigten, at der i nationalparker skal kunne udsættes store planteædere, der skal holdes så ekstensivt som muligt i områderne. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer, at enkelte bestemmelser i dyrevelfærdsloven – lovens § 3 og § 9, stk. 1 og 2 – er til hinder for, at der kan ske en begrænset indblanding fra mennesker. Der lægges derfor op til i lovforslaget, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil kunne dispensere fra disse bestemmelser, og at der fastsættes vilkår for en sådan dispensation.

De betingelser og vilkår, der fastsættes i forbindelse med en dispensation, vil omfatte krav til arealets beskaffenhed og hvilke dyr der må udsættes i nationalparken, herunder bl.a. at de dyr, der udsættes, er egnede til at gå ude året rundt, og at arealet er passende til de dyrehold, der udsættes, krav om tilsyn, herunder at tilsynet er tilstrækkeligt til at sikre dyrenes velfærd, eventuel frekvens for dyrlægetilsyn m.v., og krav om, at der sker regulering af bestanden af de udsatte dyr og deres afkom, så fødegrundlaget i området er tilstrækkeligt i forhold til bestandens størrelse.

Der kan ikke ske fravigelse af minimumskravene til forsvarlig behandling og hold af dyr, der i øvrigt gælder efter dyrevelfærdslovens bestemmelser, herunder lovens § 2, hvoraf fremgår, at dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Den statslige lodsejer (f.eks. Naturstyrelsen) vil således uændret have ansvaret for, at disse krav bliver overholdt i nationalparkerne.

Det bemærkes, at der ikke er noget i lovforslaget, der forhindrer tilskudsforbrug i tilfælde, hvor det ikke er muligt at afhjælpe fødemanglen ved bestandsregulering ved f.eks. flytning eller aflivning af dyr. Men udgangspunktet er, at fødegrundlaget i nationalparkerne skal være tilstrækkeligt, så overvejelser om tilskudsforbrug ikke bliver aktuelle.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum